

zij totnutoe niet onderscheiden kunnen worden. Het Poolse Carboon is uitermate geschikt voor deze studie, omdat het zoo goed ontwikkeld is en omdat het niet te sterk ingekoold is, zoodat het steeds mogelijk is sporen uit de kool te macereeren; dit in tegenstelling met het Carboon uit Nederland. Verder vond Zerndt, dat stratigraphisch even oude laagcomplexen, bijv. uit het Westphalien, in groote trekken in Polen dezelfde sporensoorten bevatten als de overeenkomstige in Duitsche, Fransche of Engelsche kolenvelden. Later bleek dit ook zoo te zijn voor bekkens uit de Vereenigde Staten en uit Nederland.

Bij het onderzoek hier in Zuid Limburg nu blijkt dat een laag in groote lijnen hierdoor wordt gekenmerkt dat de sporen er in een constante verhouding (in procenten van het totaal der gevonden sporen uitgedrukt) in voorkomen. Twee opeenvolgende lagen bevatten soms precies dezelfde soorten, maar deze zijn dan in een andere verhouding aanwezig. Hierdoor is het mogelijk gebleken, om lagen, welke zich achter een storingszone bevinden te identificeren, door hun sporendiagram te vergelijken met dat van bekende lagen. Deze nieuwe methode van onderzoek biedt practische voordeelen bij het ontsluiten van nieuwe kolengebieden. Men kan hiermede n.l. kolenmonsters verkregen uit verschillende boringen onderzoeken, hun sporendiagram samenstellen en zoo de lagen waarvan deze monsters afkomstig zijn, correleeren. Bij de onderscheiding van het verwerde Carboon met het Akensch zand dat op bepaalde plaatsen van Zuid-Limburg het dekterrein vormt en vaak kleilig ontwikkeld is konden de moeilijkheden door middel van het megasporenonderzoek opgelost worden.

Majoor Rijk vraagt aan het einde van de causerie uit welk materiaal de zeef gemaakt is. Spr. antwoordt dat de zeef bestaat uit fijn gaas, dat ook door de molenaars bij het bulen van meel gebruikt wordt.

De Voorzitter bracht aller dank aan spreker over voor de bevattelijke uiteenzetting van het sporenonderzoek en voor de demonstratie van het mooie fotomateriaal. Met een variant op een bekende, leuze besloot de Voorzitter dat spreker die het kleine eert het groote weerd zou mogen zijn, waarop deze slagvaardig repliceerde dat hij hoopte er zijn „sporen” mee te verdienen.

HEERLEN, ZA. 4 MEI.

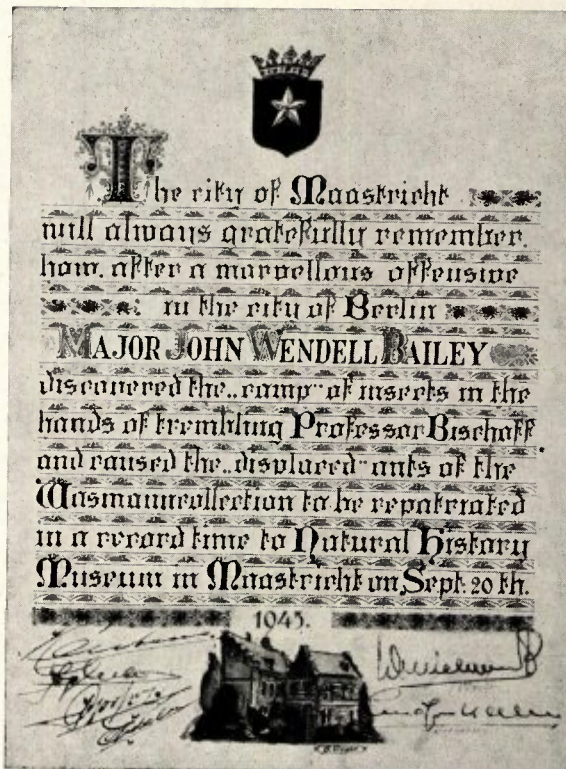
Aanwezig, de dames: Bour, Zopp, Janssen en de heeren: Coonen, van Loo, Arndt, Bruna, Dijkstra, Adams, van Rummelen, Loterijman.

De heer van Rummelen zit de vergadering voor en geeft het woord aan dr. Bruna die het boek van Dick Deinum „Orchideeën in Nederland” besprak. Dit werk is onze aandacht waard. Enkele opmerkingen over de uitweiding bij de reductiedeeling, over de microphoto's, alsmede over de sombere — wellicht met opzet? — opsomming van de Limburgsche orchideeënflora vermogen aan het geheel niet veel afbreuk te doen.

Vervolgens houdt dr. Dijkstra een causerie over het sporenonderzoek uit het Carboon en de toepassing ervan in het mijnbedrijf, waarvoor verwezen wordt naar het verslag van de Maastrichtse vergadering.

OOK DE PHORIDEN VAN PATER SCHMITZ TERUG IN MAASTRICHT!

In bijzijn van den heere Kersten, Wethouder van Onderwijs en van den Voorzitter van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, bood Burgemeester Michiels van Kessenich namens de Stad Maastricht, op 19 October l.l. Majoor John W. Bailey de hierbij gaande, door den heer Viegen kunstzinnig vervaardigde oorkonde aan.

Het was bij deze gelegenheid dat we Majoor Bailey er op wezen, hoe de „brave” Professor Dr. Hans Bischoff, — behalve de mieren van P. Wasmann — ook de collectie Phoriden van P. Schmitz uit het Maastrichter Natuurhistorisch Museum roofde en ze, naar ons ter oore was gekomen, had ondergebracht in het „Ahnenerbe-Museum!!” te Waischenfeld in Beieren.

Met echte Amerikaansche beminnelijkheid beloofde Majoor Bailey te zullen zorgen dat Maastricht ook deze verzameling zou terugkrij-

gen en, met eene zijn landaard passende voortvarendheid loste hij bereids op 27 Nov. zijn belofte in.

Dien dag toch stopte voor ons museum een amerikaansche auto, waarin Majoor Bailey met de zich gelukkig in goeden toestand bevindende vliegen, aan wier verzameling, bestudeering en beschrijving P. Schmitz een groot gedeelte van zijn bedrijvig, wetenschappelijk leven heeft gewijd.

Diens zoo vakkundig geprepareerde kleine, gebochelde vriendjes berusten nu weer veilig in het Natuurhistorisch Museum te Maastricht, waarin Schmitz zoo vaak vertoefde, en dat hoopt hem dra binnen zijn muren weer te zien.

Maar intusschen zeggen wij hartelijk dank aan Majoor John Wendell Bailey, die niet alleen Maastricht en het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, doch gansch de Nederlandsche Entomologische wereld aan zich verplichtte.

Jos. Cr.

NAAR GEUL.

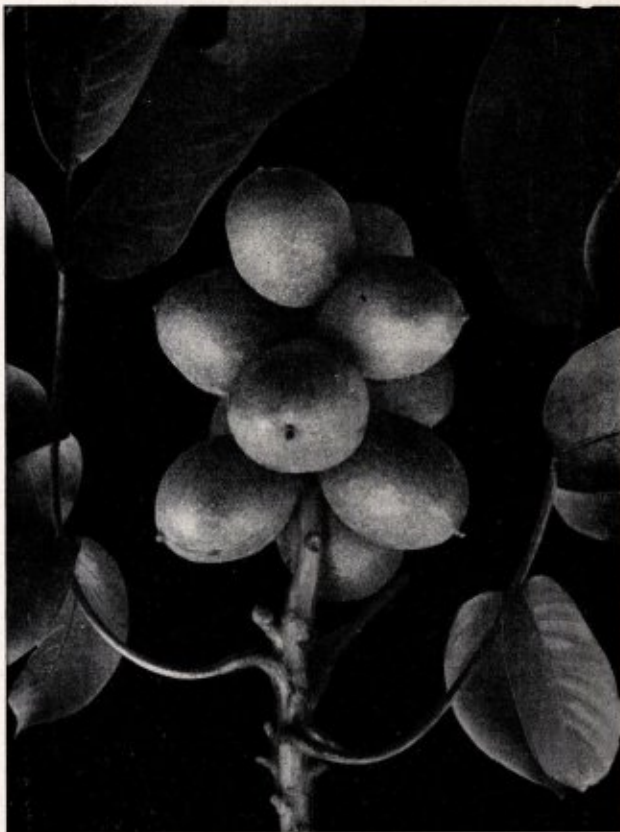
II.

Merkwaardige boomen.

Bij Hulsen stond vroeger een boom van de troswalnoot, hier köbbel of trommelnoot geheeten. Hierbij zitten de vrouwelijke bloemen niet met één tot drie bij elkaar in den top van een tak, zooals bij de gewone walnoot, maar met 10 tot 22 aan een dikken schuin opgerichten steel. Hieruit ontwikkelen zich 8 tot 12 (soms wel 20) nooten van normale dikte.

Wegens wegverbreeding moest deze interessante boom geveld worden. Gelukkig staan er te Geul nu nog enkele gegriffelde boompjes en ook zaailingen, waarvan één exemplaar trossen van reeds 9 vruchten draagt. Men heeft deze afwijking der walnoot wel vergeleken met kegelsucht bij naaldboomen.

Op 't Hasselt en in de Breuk vindt men oude knothaagbeuken (harrekoppen of harrentheëre) waarvan de stammen of takken geheel met elkaar vergroeid zijn. Als ze op een rij staan vormen zij een aanwijzing van een vroegere haag.

Bosch op kalkrijken grond.

Zoowel op het plateau als op de helling is de leemgrond in de bovenste laag kalkarm tot kalkvrij. De onderste laag is kalkhoudend, soms zoo sterk dat men ze voor bemesting gebruikt (eerdmergel). Wil men omtrent het kalkgehalte zekerheid hebben, dan behoeft men er slechts een paar druppels verdund zoutzuur (1:1) op te laten vallen, wat opbruising veroorzaakt als kalk aanwezig is. Wij hebben die lastige zuurflesch maar niet meegenomen en verlaten ons nu maar op planten en dieren die ook goede scheikundigen zijn, en ons dus als gids kunnen dienen.

Op deze leemkalk groeien dezelfde struiken en kruidachtige planten als in de bosschen op kalkarme tot kalkvrije leem. Bovendien gewassen, wier hoofdverspreidingsgebied in het krijtdistrict ligt.

Hiervan valt het eerst boschrans (lierelei, rierank); vooral als zij in Juni haar bloesem-